

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

GENEESKUNDE EN ERFELIJKHEIDSLEER.

Hoewel WAARDENBURG (*Ned. Tijdschr. v. Gen.* 3 Nov. 1934) een onderwerp aanroert, dat, vooral voor den huisarts van belang is, komen er toch in zijn belangwekkend stuk enkele algemeenheden voor, die m.i. onjuistheden zijn en derhalve aanvechtbaar.

Wanneer WAARDENBURG bijvoorbeeld meent, dat de mensch niet uitsluitend een slagveld is van onweerstaanbare driften, omdat alle geesteszieken orde kunnen leeren, is dat nog geen bewijs van 's menschen ongedetermineerdheid, omdat ook de omstandigheden, waaronder een mensch komt te leven en de omgeving, waarin hij zich bevindt, afhankelijk zijn van invloeden van buiten. Men kan hierin echter van meening verschillen, een bewijs van de juistheid is niet zoo gemakkelijk te leveren.

Anders wordt het echter, wanneer het uiterst subtiële punt aangeraakt wordt van het consanguine huwelijk.

WAARDENBURG zegt: De arts dient ze af te raden.

Dit nu lijkt me als richtsnoer buitengewoon oppervlakkig. Wij moeten niet vergeten, dat slechts de afwijkingen onder de oogen der geneeskundigen komen en al zijn deze bij honderdtallen op te sporen, wie spoort de gunstige uitkomsten op? Men zou een onderzoek moeten instellen bij de velen, die op sportgebied bijzondere dingen presteeren, maar vooral ook op geestelijk terrein en elders.

Overigens leert mij de logica, dat het op zijn minst genomen, niet maar zóó mag afgeraden worden. De arts behoort in zijn adviezen buitengewoon voorzichtig te zijn en dat vooral, wanneer hij belandt op zulk een teer, ethisch terrein. Elk geval dient op zichzelf beoordeeld te worden en op zijn strengst genomen, kan de medicus zijn incompetentie betuigen. Mijn ervaring leert mij dan ook, dat wij, als wij een advies zouden kunnen geven, de kansen van een gunstig advies in zijn algemeenheid even groot moeten achten als die van een ongunstig advies.

Er bestaat bij den mensch 50 pCt. kans. Alleen, als we een geslacht voor ons zien met vele duidelijke degeneratieve afwijkingen, dan bestaat een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid, dat we voor zeer onaangename verrassingen komen te staan. Maar daarmee is nog niet gezegd, dat de arts een dergelijk huwelijk in zijn algemeenheid dient af te raden.

In de heele natuur zien we bij voortduring inzinking en opleving. Is men overtuigd „Weltuntergangsbeleber”, dan ziet men slechts het sombere; ziet men vooralsnog niet „het einde der dagen”, dan bekijkt men de zaak anders.

Overall komt naast degeneratie, ook regeneratie voor en wanneer men thans bijvoorbeeld zijn oog slechts laat gaan over het wereldgebeuren en men zet daarbij zijn specifiek medischen bril af en daarvoor in de plaats zijn gewonen menschenlijken filosofischen bril, dan zien we naast al die degeneratieverschijnselen ook vele evolutieversehijnselen, die, gelukkig! op een naderende nieuwe cultuur wijzen, omdat de oude cultuur gaat verdwijnen, *niet* omdat ze ons geen bevrediging schonk, maar omdat het een natuurverschijnsel is, waarin wij nietige menschen volstrekt *niets* kunnen wijzen.

En daarom is een huwelijksadvies, al zal een negatief advies dikwijls een averechtse uitwerking hebben, zoo gevaarlijk, vooral als het niet op juiste gronden berust.

Santpoort, 5 Nov. 1934.

A. DE GROOT LZ.